

• DELO OBČINSKE KONFERENCE ZRVS V PRETEKLEM LETU

Uresničili načrtane naloge

Naša občinska organizacija zveze vojaških rezervnih starešin je v minulemu letu delala dobro. Takšna je bila ocena v poročilu, ki ga je pripravilo predsedstvo te organizacije za programsko volilno konferenco, ki je bila 23. februarja. Predsedstvo je namreč ocenilo, da so v preteklem letu dobro opravili tri najpomembnejše naloge, ki so si jih načrtali v delovnem programu. Uresničili so program usposabljanja rezervnih vojaških starešin in prebivalstva, delovali so pri organizaciji krepitve svoje organizacije, zadovoljni pa so tudi s pripravo in izvedbo programsko volilnih konferenc v krajevnih organizacijah.

Člani občinske organizacije ZRVS so se vključevali domala v vse družbene dejavnosti v krajevnih skupnostih in občini.

Na programsko volilni seji občinske konference ZRVS Ljubljana Moste-Polje je bil za predsednika te organizacije izvoljen Edvard Drnovšek, za podpredsednika pa Stjepo Delo, ki je to nalogo opravljal že do sedaj. Dolžnosti predsednika pa je bil razrešen Janko Sosič.

Poudariti je treba tudi pomembno vlogo te organizacije pri obrambnozaščitnem usposabljanju prebivalstva. Za sodelovanje v vaji »Nič nas ne sme presenetiti« je več članov prejelo priznanja, podeljena ob dnevu JLA. Kot kažejo poročila iz programsko volilnih konferenc v krajevnih organizacijah ZRVS, so varnostno politične razmere dobre, k čimer so tudi prispevali člani te organizacije, saj so sodelovali pri uresničevanju vseh stabilizacijskih ukrepov. Zveza rezervnih vojaških starešin je kot frontna organizacija v okviru SZDL bila kar najtesneje pove-

zana z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v občini.

Predsedstvo ZRVS pa je ocenilo, da je bila njihova organizacija premo uspešna pri ustanavljanju obrambnih krožkov po osnovnih šolah. Čeprav šole sodelujejo s KO ZRVS in vojaš-

Predsednik OK ZRVS Edvard Drnovšek je bil rojen 13. februarja 1927. Je udeleženec NOB, član ZK in rezervni podpolkovnik. Že v prejšnjem mandatu je bil član predsedstva te organizacije in predsednik komisije za splošni ljudski odpor in družbeno samozasčito.

• POT SPOMINOV IN TOVARIŠTVA

Pomanjkanje denarja bo zamenjalo prostovoljno delo

Velika družbena akcija — gradnja poti spominov in tovarištva, ki smo jo začeli pospešeno uresničevati leta 1976, se bliža koncu. Zamilsel ljubljanske mladine bomo speljali do predvidenega roka, do aprila 1985, ko bomo proslavljali 40-letnico osvoboditve našega mesta. Tam, kjer je med vojno okupator skušal z bodočo žico zatreti svobodomiselnost našega naroda in posebej ljubljancev, bo dobrih 34 kilometrov dolga sprehajalna pot. Nastaja zelen pristan okoli mesta heroja, prizorišče vsakoletnih množičnih pohodov po poteh partizanske Ljubljane.

Tako smo se dogovorili, vendar nam dobro leto pred rokom ostaja še obilo dela. Vse kaže, kot da bi nam pričelo zmanjkovati sapa in še zlasti denarja. Številni ljubljanci sicer prispevajo po samoupravni poti h gradnji svoj finančni delež, hkrati pa ugotavljamo, da so se v mnogih OZD odločili, da ne podpišejo tega samoupravnega sporazuma. Težavne gospodarske razmere so kajpak naredile svoje in sindikati bodo morali iskati nove poti, da delo dobro in v roku opravimo. Do sedaj je veljalo prostovoljno delo delovnih organizacij zgolj za vzdrževanje že zgrajene poti, zdaj pa bo potrebno zavijati rokave tudi za dograditev nedokončanih delov trase. In teh je še dobrih deset od skupno 34 kilometrov.

In kako kaže z delom poti spominov in tovarištva, ki poteka po ozemlju naše občine? Letos bo stekla gradnja odseka od Zaloške ceste do mostu pri Fužinah ter od fužinskega mosta do Litijske ceste v skupni dolžini 1728 metrov. Gradnja bo potekala skozi vse leto. Poleg gradbene operative bodo sodelovali tudi dijaki ljubljanskih srednjih šol, mladinci, organizirani prek OK ZSMS in OS ZSS, gojenci kadetske šole za miličnike in pripadniki JLA ljubljanskega armadnega področja. Mnogo dela pa nas čaka

tudi pri ozelenitvi poti. Pot bo šele z zasaditvijo drevoreda ob vsej trasi dobila celovito podobo in uporabno vrednost. Prav zaradi počasnega in nezadostnega dotoka finančnih sredstev — v naši občini je podpisalo samoupravni sporazum le 37% vseh subjektov — sta odbor za gradnjo in komisija za ozelenitev PST predlagala, da se združita akciji 88 dreves za tovariša Tita in ozelenitev PST. Za odseke trase, ki jih bomo predvidoma zasadili v letošnjem letu, vabi komisija za ozelenitev predvsem tiste krajeve skupnosti, skozi katere poteka pot: ŠMARTNO, ZADOBROVA, POLJE, BIZOVNIK, HRUŠICA FUŽINE in Murgle ter KS Stane Sever, ki pa nista v naši občini.

Prihajajoča letošnja pomlad in poletje sta torej zadnji čas, da odpravimo naloge, za katere smo se odločili v prejšnjih letih. Delovnih organizacij, ki čedalje težje prispevajo denarna sredstva, je vedno več. Osnovne organizacije ZS in mladinske organizacije v teh delovnih organizacijah pa v tej stiski lahko nastopijo tudi drugače. Dobrodošle bodo akcije, ko se bodo na trasi pojavili mladi in delavci z orodjem, potrebnim materialom in s prostovoljnim delom zgradili del poti spominov in tovarištva.

JOŽE PRAPROTNIK

PISMA BRALCEV

Ni mi všeč, da delavci komunalnega servisa Snaga tako grdo ravna s kantami za smeti in kontejnerji, saj je tudi to narodna imovina. Kar pa onečedi, naj bi tudi za seboj počistili.

Ni mi všeč, da na Žalah na grobovih že nekaj mesecev ležijo venci in razno cvetje, ne da bi jih kdaj odstranili, ko ti ovenijo.

Ni mi všeč, da natakariča zasluži 30.000 din, zraven tega ima zastoj še hrano in stanovanje (oglas v Delu dne 11. januarja 1984), medtem ko visokokvalificirani strokovnjaki zaslužijo le okoli 25000 din.

Ni mi všeč, ker imamo tako slabo kvaliteto kruha, da se zelo hitro posuši in se drobi.

Ni mi všeč, da na nekaterih krajih v Ljubljani tako neprijetno diši po pečenem krompirju in prežganem olju (npr. v Nazorjevi ulici).

Ni mi všeč, da s pošte na Titovi cesti nasproti Name pada sneg na pešce. Nekaj bi morali ukreniti, da bi bili pešci zavarovani pred snegom.

MARKO MARION

nico Bratstva in enotnosti v Polju, jim bo treba v prihodnje ponuditi tudi pomoč pri izvajanju programa obrambne vzgoje učencev, predvsem tako da bi krožkom zagotovili mentorje.

Organizacijska krepitev občinske organizacije ZRVS naj bi se kazala tudi v ustanavljanju aktivov ZRVS v ozidih, šolah, delovnih skupnostih in drugih okoljih. Medtem ko so znani delovni programi aktivov, oblikovanih na šolah, menijo vojaški rezervni starešine, pa so navodila RK ZRVS glede ustanavljanja in dela aktivov v ozidih in KS pomanjkljiva. Povemo naj še, da predsedstvo OK ZRVS meni, da se je informiranje članstva in javnosti o delovanju te organizacije v lanskem letu izboljšalo.

Tudi v letošnjem letu bo še vedno med najpomembnejšimi nalogami organizacijska krepitev krajevnih organizacij ZRVS in njihovih vodstev. Prizadevali pa si bodo tudi zagotoviti večje sodelovanje in dogovornost članstva, bolj aktivno in vsebinsko delo komisij pri KO ZRVS, vsi skupaj, tako predsedstvo kot celotno članstvo, pa bodo morali več storiti pri pridobivanju mladih za vojaške poklice. Organizirati pa nameravajo tudi razna tekmovanja, kot na primer strelsko tekmovanje, da bi na ta način preko medsebojnega spoznavanja, tovarištva in zavesti o pripadnosti tej organizaciji zagotovili večjo udeležbo članov tudi na predavanjih, konferencah in drugod.

D. J.

• AKTUALEN POGOVOR S SEKRETARJEM OK SZDL MARKOM ROTHOM

Članstvo v SZDL in članarina

Na letošnjih tradicionalnih teoretičnih razpravah »Misel in revolucionarno delo Edvarda Kardelja«, ki ga je tudi tokrat organiziral jugoslovanski center za teorijo in prakso samoupravljanja Edvard Kardelj, so spregovorili o vlogi socialistične zveze pri razvoju socialistične samoupravne DRUŽBE.

V dva dni trajajočem znanstvenem posvetu so vsestransko analizirali vlogo SZDL. Vsi argumenti, ki so jih izrekli v treh posebnih sekcijah, potrjujejo dejstvo, da je socialistična zveza nezamenljiva v celotnem sistemu socialističnega samoupravljanja. Sicer pa je bilo izrečenih obilo kritik. Tako na primer kritike, da je SZDL transmisija Zveze komunistov in države in ne družbenopolitična organizacija z lastnim načinom delovanja, da de-

učinkovitostjo odločali o svojih družbenih zadevah. Brez take vloge ljudi je naš politični sistem siromašnejši, ponekod pa izgublja samoupravno vsebino.

No, ob teh ugotovitvah moramo pridati še opombo, da je socialistična zveza v različnih predelih Jugoslavije tudi različno ljudska in da lahko trdimo, da smo prav v Sloveniji najbližje ustvari vsebini dela in vloge socialistične zveze. Vendar današnji pogovor ni namenjen temu

zveze določa, da se delovni ljudje in občani povežemo in združimo v tej organizaciji kot posamezniki ali kot združeni v organiziranih oblikah svojega družbenopolitičnega in družbenega delovanja. To seveda ni naključje. Organiziranost socialistične zveze je pogojena z nalogami, ki jih ima dolžnost in pravico opravljati ta družbenopolitična organizacija v naši družbi. Izhajati pa moramo iz ustavnih opredelitev socialistične zveze; njene zgodovinske pogoje vloge ter vloge socialistične zveze v našem političnem sistemu. Kot torej govorimo o članstvu v socialistični zvezi, moramo imeti pred

kot interesnih združenj občanov. Le-te popularno imenujemo kolektivni člani socialistične zveze. To so Rdeči križ, Zveza prijateljev mladine, Zveza kulturnih organizacij, Zveza za telesno kulturo, Zveza za tehnično kulturo, Zveza društev upokojenec, Zveza tabornikov in druge organizacije v občini, v krajevnih konferencah pa povezujejo posamezna društva. Še enkrat pa opozarjam, da to ni članstvo po pravilu steževanja posameznih članov, temveč metoda in oblika demokratičnega dela.

Kako pa članarina? V nekaterih krajevnih skupnostih jo pobirajo, v drugih ne. Ali sem jaz, če ne plačam članarine, vseeno član SZDL, in če nimam knjižice, kako naj to dokažem?

V nekaterih krajevnih organizacijah v naši občini člani socialistične zveze plačujejo članarino, katere višino določi sama krajevna organizacija SZDL. Le-ta se giblje med 15 in 50 dinarji letno. V okoljih, kjer pobirajo članarino, imajo tudi članske izkaznice naše organizacije. Le-te lahko krajevne organizacije SZDL naročijo pri občinski konferenci SZDL. Članarina torej ni obvezna, je pa priporočljiva, ker skupaj s člansko izkaznico pomeni del pripadnosti tej organizaciji. Posameznik, ki ne plača članarine, je član socialistične zveze, če sprejema in se ravnava po njenih pravilih. Članske izkaznice pa izdajajo samo krajevne organizacije socialistične zveze.

Katere oblike pobiranja članarine so se v praksi doslej najbolj obnesle?

Na to vprašanje ni mogoče odgovoriti s kakšnim posebnim receptom. Krajevne organizacije SZDL organizirajo pobiranje članarine različno, pač tako, kot je za razmere in okoliščine v krajevni skupnosti najbolj učinkovito. Ponekod se dogovorijo za skupne akcije z drugimi organizacijami, drugje jo pobirajo prek skupnosti stanovalcev ali pa povsem samostojno prek poverjenikov socialistične zveze, uličnih, terenskih, vaških odborov SZDL itd. Po mojem osebnem mnenju je zadnja oblika najbolj primerena, saj se aktivisti krajevne organizacije SZDL neposredno srečajo s številnimi krajinami, se spoznavajo, lahko tudi o marsičem pogovorijo itd.

Naj dodam še to, da članarina v celoti ostane krajevni konferenci SZDL za njene potrebe. S. GERLICA

Ob liniji za proizvodnjo mehkega peciva v Žitovem tozdu Triglav-Gorenjka. Foto: I. C.

lovni ljudje in občani več pričakujejo od socialistične zveze, ki jim malo pomaga pri premagovanju življenjskih problemov. Nekateri so opozorili na veliko zaporednost pri delu družbenopolitičnih organizacij, da je delo SZDL podobno ali tako kot delo ZK ali sindikata in da je zato zmanjšano zanimanje ljudi za socialistično zvezo. V tretji sekciji pa so ugotovili, da frontno delovanje v socialistični zvezi pogostokrat zamenjujemo s fronto forumov posameznih družbenopolitičnih organizacij, da z delovnimi ljudmi ne računajo takrat, ko sprejemajo programe, temveč takrat, ko je treba zagotoviti večino. Konec koncev pa vsi argumenti, ki so jih izrekli v posebnih sekcijah, potrjujejo ugotovitev, da bo socialistična zveza toliko bližja svoji ustavni funkciji, kolikor bolj bo širila prostor, da bodo delavci in občani v temeljnih oblikah samoupravljanja in družbenopolitičnega organiziranja z večjim dosegom in večjo

razglabljanju, temveč čisto konkretnemu vprašanju, kot smo napovedali v naslovu, članstvu in članarini v socialistični zvezi. Ugotovitev, da se je socialistična zveza široko in vsebinsko razrasla ter da je nezamenljiva v sistemu socialističnega samoupravljanja, popolnoma drži. Vendar pa, ker smo pri članstvu in članarini, kar je eno od temeljev sleherne organizacije, zelo ohlapni, lahko drži tudi pogosta pripomba, da je socialistična zveza »svojska brez vojakov«.

Kako je s članstvom v Socialistični zvezi?

Socialistična zveza vsekakor ni »vojaška brez vojakov« ali organizacija brez članstva, kot menijo nekateri. Nasprotno, to je organizacija, za katero je značilna množičnost, v ospredju pa so seveda vsebinska vprašanja, s katerimi se ukvarja socialistična zveza. Mogoče je prav množičnost vzrok, da nekateri v tem gozdu ne razpoznajo posameznih dreves. Statut socialistične

seboj vsebino delovanja in širino interesov delovnih ljudi in občanov.

Član socialistične zveze je lahko posameznik, ki se včlani v krajevno organizacijo socialistične zveze s tem, da sprejema njena pravila delovanja in programske usmeritve, skratka, da spoštuje demokratična pravila, uveljavljena v socialistični zvezi.

Članstvo pa ni vezano na člansko izkaznico in plačilo članarine, gre bolj za vsebinsko, delovno povezovanje.

Socialistična zveza povezuje tudi člane družbenopolitičnih organizacij zveze komunistov, zveze socialistične mladine, zveze sindikatov in zveze borcev. Socialistična zveza seveda ni nekakšna vrhovna organizacija, ampak je to oblika demokratičnega organiziranja pobud, sporazumevanj, dogovarjanj in širše družbene akcije. Vseh teh ciljev pa socialistična zveza ne bi dosegla, če ne bi povezovala tudi družbenih organizacij in društev